Thesleff, Arthur

Zigenarnes sånger och visor upptecknade i Finland av ...

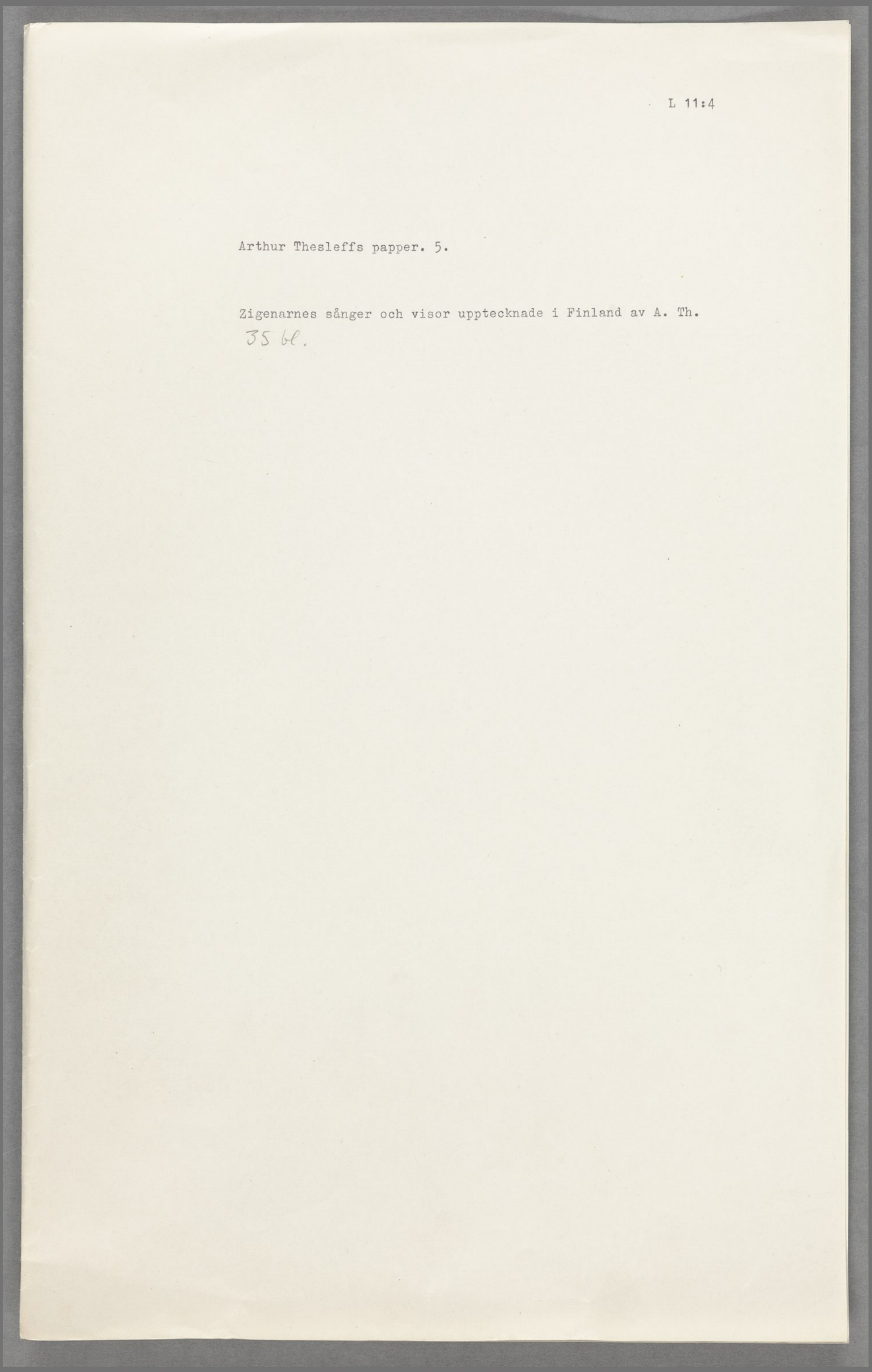

L 11:4

Arthur Thesleffs papper. 5.

Zigenarnes sånger och visor upptecknade i Finland av A. Th.

35 bl.

Handskrift // HS / L 11:4:5

Tillkomstår mellan 1890 och 1920?

Digitaliserad år 2020

National Library of Sweden

L 11:4

Arthur Thesleffs papper. 5.

Zigenarnes sånger och visor upptecknade i Finland av A. Th.

35 bl.

Zigenarnes

Sånger och visor upptecknade

i Finland af

A. Th.

35 bl.

KUNGL. BIBLIOTHEKETS SIGILL

Gudujensa Kamajensa
tradena terne čave
krystalo boliba ta krystalo phuja
Kana kin o čave
kutti penge matti
Gaju vaju, gaju vaju, gaju vaju lelle
Čaje dine čukjensa
Čave dine čurjensa
Gaju vaju - - - — —— —.
Čaje pale dine pen palo buklos
O čave dine vudar tele
Hevoset ne seisovat, kellervillä suitsilla
Likat oli pojille vannoitettu
Voi kun oli likat kalliit ja kauniit
ei niitä joka rentu tohi lunastella.

med bjällror och klockor	
Gudujensa, kamajensa	Kulkusilla, kelloilla
åker den unga gossen	
Tradena terne tšave	Ajaa nuori poika
omkring verlden, omkring socknar	
Trystalo boliba ja trystalo pauja	Ympäri maailmaa ympäri maita
Gaju vaju, gaju vaju, gaju tšavalettes	Gaju — — — —
Kana hin o tšave kyttelette matte	Nyt ovat pojat kovin humalaat
Kana hin o tšave kyttelette matte	— — — —
Gaju — — — — — —	— — — — — —
Tšaja pale dine tšukjensa	Tytöt lyövät piiskoilla
Tšave dine tšurjensa	Pojat lyövät puukoilla
Gaju — — — —	— — —
Tšavengi graj hin hellävillä suitilla	Poika hevosta hellävillä suitilla
Tšaja tšavengi stellime fårdi	Tytön on pojalle valmistettu
Gaju — — —	— — —
Tšaja pale dine o pallo buklos	Tytöt löyvät lukkojen taa
Tšave pale dine vudarja dela	Pojat löyvät ovia maahan
Gaju — — — —	— — — —

Tšavo pale tradena gudujensa, kamajensa
Trystalo boliba ta trystal gava
Ventavenu, ventavenu keski kuti tšja
Pamuavela, pamuavela tšavengi volla

Lenmenna, lenmenna dives ta ledda
Bi mallen tšaveske raukane tšajen
Greckos lena deulesta, greckos lena dadesta
Kka lena tšaveske raukane tšajen

kaj hin, kaj hin tšajeŋgi batti
dela tšaveski tiehaki klakki
doj hin, doj hin tšajeŋgi batti
dela tšaveski skorjeki klakki

~~Ae tšukom tussa ta nudrabi:~~

Raukano tšau na mukkela pesko dradiba
Vauka lela te tšaj ar peski çlitta ?
Raukane çlittensa, tšickone grensa
Tradelo tšau e tšassa,

Vaan oliko se herrojen hevonen
jolla raitilla ajoin minä yöllä
kun hopeasta suitset
ja pislai valjaat
ne olivat sen varsan vyöllä.
Ja Amerikan hotelis' kun skoolattiin
niin lasit sielä kun kilahteli
kun lyykyripullot ja sampani maljat
ne hyllyllä välähteli
Ja tuosta me ennen sisälle mentiin
ja tuosta me mennään nytkin
ja jos ei meitä sisälle lasketa
niin ikkunat lyyvään me rikki
Ja sellaiset ilot kuin oli illalla
oli sievoni kamarissa
ei hän niitä oo ollut
kun kerran vuoteen
tuol' Heinolan rantterissa.

Ma čuveni čajen teli falda

Ma čerfensa so kammena

Čajengl kale bruna phoua

~~Dola~~ lochavena e so ~~lokrena~~ čaven va

Voi kakohin čave kutti dile

Phannene, phannene (rankane) čaje

(Matte čaveski dile dab)

Tumare kuchète pharrensa

Tumare kuchète diklensa

Phanna han devel, phanna han dad

Manna omsorja rikkina

So tenka deu jega

Ta mena deu frenda

Ět arda tame mera phanna se devel

Sarena komunis šleppina.

Minä olen Härmästä, melkein Härmästä, Rentun veliksi

Ei sais astua esille, joka on meitä korempia

Jos meitille ikävää tulee, niin ajetaan me masinall'.

Kun hotelit on aukki kuuvesta kuuteen joka asemall'

Meinasit istua koivun oksalle ja oksa oli huojuvain

Meinasit ajaa hyvällä hevosella, ja tuo juuri samanlai.

Sas man vagos fransengo flika	Oli minull' ennen rimsu hursti
Sejome Gruopade (p) bijumme douva	Menin Kuopioon join sen
Kana man butti tšitši tuttalo kamlo valusni	Nyt ei ole minull' mitään. T. hyvä sulkan
Sysmäko tšajaku tšellena	Sysmän tytöt kun tansivat
Hurstaki cljepi notkuvena	Hurstin kolkot häilyvät
Onadine lenna tšave tšitši tuttalo kamlo valusni	Eipä niistä huolineetkaan pojat T...
Sortavalako rankane tšave	Sortavalan kauniit pojat
Sotelenas man tutta nikke	Tahtoivat ottaa minua sinulta pois
Pina dijum lenna tšitši tuttalo kamlo valusni	Mutta eivät huolineet yhtä. T...
Lena bengos tšukni	Otit omaa piiskaasi
Dine ma pcikke	Löyvät minua harteille
Bikade man ar benge klitta de bekken	Käskivät minua kutsumaan rekeen istumaan
Pina dijum lenna tšitsi tuttalo kamlo valusni	En minä huolinut heistä yhtä. T...

Huitan kaukaall' pelatiin
Pelit lyötiin rikki vaan
Tšaju vaan selkään sutkettiin
Tšavu parka itki vaan.

Nyt hyvästi mä jätän
mun armahaiseni
Sull' kiitos joka kerran
kuin rinnoill' lepäsit
oi kiitos ystävällisestä
sanoistasi vaan
ne ovat mun mielessään
mitt' en voi unhoittaa
oi mikä on niin vaikeaa
kun sydän sorretaan
sen olen saanut kokea
nuoruuteni iässä
kuin olen vieroitettuna
mun ystävistäni
ja lupaukset kaikki
unhoitti peräti
Mä olen nuori poika
Ja siksi hyljätty
ja kaikki surut murheet
on mulla jätetty
ne ystäväni valat
jotka nyt raukkiaa
niin tuhansia kertoi
saa vielä katua
Mä mielistyin nyt neitoon
nuoreen ja ihanaan
vaan petos sydämessä
se hällä riehui vaan
~~vaan~~ nyt on solmu avattu
ja ystävän on pois
oi kuinka tyynnyn miten
mun rintaan saada pois.

tag tag dag din jäsen
Len lenu dives tä ledda
tagen ika mallenu
Mallenu Tšaveski tšajen
flickor
ei oo kopialla
Nana ruppensa
ei oo kullalla
Nana sonakensa
gossarnas mödor betalade
Tšavengé vaivina presimen
af silfver af guld
Ruppesta, sonakesta
on tytöt tehty
Hin Sino tšaja tšerde
Kamle gu dile gu dadengi dadu
Denu denu pauna jek sapa čerki
Antakaa antakaa yksi ryyppy viina
Jo čaj rigavena apo vilda them
Jo lika viedään nyt vieraille maille
čau pila čerki
Poika ryyppää viina ja setelitkin lentää
Kova mo the sunaven bolibaske čaja
Ton pidä lodistamaan, maakunnan likat.

Älä lähde pois, sil' jään minä tänne yksin
Viel' kerran tahdon sinut omistaa
Viel' kerran, kerran sylihini suljen
Voi mun armas rakas kultani.

Ei kukaan tiedä kuinka sydäntäni sortaa
Ei kukaan tiedä kuinka rakastan
Kun aina muistan tumman pruunin tukkas'
Niin aina muistan silmät siniset

Oi kuinka olin onnellinen silloin
Kuin olin morsian Kustaa Adolfin
Minä Mälarijärven rantoja vaan sousin
Oi Mälarjärvi kätken minä nyt.

Oi miks'en kasvanut minä köyhän torpan tyttö
Miks loistossa minä kasvoin yhä vaan
Oi miksi rakastuin mä ruhtinoihin
Oi miks'en rakastunut köyhään vaan.

Sä olet mun se neiti ihanainen
Ei kukaan meitä toisistamme saa
Ei kukaan muut kuin kuollokalvovainen
Joka kaik' voi toisest eroittaa

Ja vielä, vielä tuolla Tuonelassa
Koska kaikki enkeliks' muuttuvat
Ja vielä, vielä haudan tuolla puolen
Sua ikuisesti rakastella saan

Hyvästi jää nyt ehkä viime kerran
Mä hellä kätesi nyt puristan
Ja jätän haltuun taivaan armo herran
Se kulkuu vaan tääl' aina johtakoon

Ja tuttavuus se on niin kovin lyhyt
Ja sekin perin loppunut jo on
Se kesti hetken, ja se jällen katosi
Eikä se koskaan enään tulla voi.

Sordavala Zigenare
upptecknad efter Herman Hagert
å Liimatta VII 99

Voj ka tšavo yppera matte	Ack den gossen - som är drucken
Tšaja djere lellelle	flickan stackars - lellelle
Tumare kuhkite katšajenna	er dyra eld
Tumare kuhkite lubijenna	er dyra kärlek (älskarinna)
Phannen, phannen tšaversko šero	bind, bind gossens huvud
Tumare kuhkite pharrensa	med er dyra siden(duk)
Tšaja djere lellelle.	stackars flicka, lellelle
Sitte rigide tumen tšere	får sedan till ert hem
Kaj tumen tšoro dad	till er fattiga far
Ja kaj tumen tšuoro praluni	och när er fattiga bror
Ma na vikaven, mama vaivaven	icke hatar mig, icke besvärar mig
Dile latsi kokaro tšaves	gif den goda gossen allena
Benga vikina, benga vaivina	fan hatar, fan besvärar
Ar tumare djesko dji.	i ert hjärta
Tumeka vikavena, tumeka vaivavena	ni hatar, ni besvärar
Dile matte tšavesni	Den fulla gossen
Denn denn bukka maro	gif gif en bit bröd
Are tšaversko graesko muj	i munnen på gossens häst
Dova rigina tumen pale	far sedan tillbaka
Virstan suoran vääräani	-
Kaj tumaro tšuoro dad.	till er fattiga far
Tšaja djere lellelle	stackars flicka lellelle
Sitten laitina tumen tšere	laga sedan ert hem
Kaj tumaro tšuoro praluni	när er fattiga bror
Djan tumengi, kaj djana	går med dig, hvart går
Vahka ar tumaro dadeski boxani	- er fars byxor
Sitteki buotava, sitteki minsava	då , då mins
So me dikjum tumare strat	hvad jag såg åt er
Dattaki tume latšavena	då skall den hitta
Tšavo djere lellelle.	Den stackars gossen lellelle.

Voj kaj sin mare sili ta mare jelpi
Lija so devel mare sili ta mare jelpi
Gaju vaju, gaju vaju. sare ful ta runtuksi
Tšavu djero le bactu deules, bactu dades
Hyvä laitane tšavule
Kana kurr, kana marn dala djillu folki
Hyvä laitane tšaju, gaju vaju
Voj kaj sin tu djilla folki
Hyvä laitane tšajule
Dala kurna, dola marna
Menu aja drouve bat
Bach te folkune mañg te gjägin

Voj ka dine meṉ ta la djill folki
Voj sam cẖanime ta ḻisime.
Voj ka kurna meṉ ta la folki
Mañg deules kana kur da la folki meṉ
Djiu pale tšickas, ma ẖidruvas ~~hette~~
hette Ma daras jèke duje bastupaden
Das me prissi mare čukke torkime vastensa

Österbottens Zigenare. Lindman. Alajärvi VII 97

nyt
Mustalaiseksi olen syntynyt

d na
Kotilosin kuljeskelen nyt

n
Luonnon lapsi muitään huolikaan

Kunhan vaan vapahana olla saan

kuljet" muutta kysytään
"Miksi kierrän muuta kysellään

Sitä mä
Tuol' en tiedä oikein itsekään

Tuuli tuiskun
Muuttolintu siihen vastatkoon

neuvon
Kiertotähti selvän antakoon

Eihän kukka verhovansa tei

Milloin lintu riitta tappaneen

Heitä suojaa isä ylhäinen

Lahja se suopi myöskin meidille

Kyllä tiedän mikä onni on

Vaikka itse olen onneton

Onneani saavuttaaksemi

Taistelen vaik' koikki ikäni

Miks' ei kukaan voi mua rakastaa

Siks' että sukuni on halvinta

Mustalainen olen syntyjää

Maailman kiertolainen arvoltaan

Ei tarvitse mun yksin ollakseen

Otan kanteleeni kullakseen

Jolla koitan poistaa surman

Se ei halvenna mun sukuan.

Markkinalaulu

Nuoret pojat ~~piksenea~~ ne laanilla
hypittéli kevastausa
ai kun on kelppo ajella
sillä jouksialla varsalla
Pojalla on se juoksia hevonen
vaik'ei sitä huuvella
eihän se pojan kunnomat tausi
ennenkuin markkina paikassa
Ostankos minä kolikkija
vain ostanko minä olutta
eihän ne pojat oluesta juovu
vaan pitäsi olla parempaa
Herra Vääpelin hevonen se seisoo
laanin pysty ajassa
Vääpeli itte kammarissa
Olutkorin ääressä
Eihän meitä poikia palätta
vaika näky Vaasalinna
Kun herrat ne vaatii maksamaan
Vainajan veren hinnan
Kolme on mammalla poikia
kuin jukamuksen kukkia
Kaks oli poikia kotona
Vaan kolmannen periperi hukkaaja
Mamma se tuuvitti kolmea poikaa
Turvan tulevan luulija
vaan viidentoista vanhana
hän tunnasta laulun kuuli

Čurjake nak hin dukatta charž̌pe
dola sakkajek na stessuna
kon na passela terni čavena
ȧven mansa apo drom
Kuin minä katuja ajelin
niin kivet ne ylös hyppivät
Komiasti komiasti katelin pikaan
ei sinne markalla kykene

katta tume vena
kaj tume djana
tut kurruta trysinä
tu matto tšausal
ta sit hin te kate prasten
tu sal djalime
dala raukani tšakihal djalime
te pisko muneje mutterja
te hastela romni appre
te ranuvesaha ape grahata
te beckes apo bankos
te has mare bakresko ful
te mange te han
devel te del tukke
but chaben ta piben
te has duk
te vel tšicko kali tukke te tšerke

Snurja

Poika kun varsansa valjasti
Niin räämistä tarttuikaan kiini
senkos tautta ne Karjalan likat
itsestään ovat niin viisit
Sitä olen aina ajatellut
jos komean semmin saisin
niin en sitä yhdelle vuodelle
toiselle vaihettaisi
Ei mikään hevonen niin komeasti x jöukse
kun nuoren pojan silkki musta
joka on tehnyt Karjalan likoille
kerrankin palvelusta.
Ja jos en minä saa sitä toivattua semmoista
niin jaan minä itteni päihin
sitten kun mennään ravintolaan pihaan
niin lakki kallallansa.

Älä mee pois ne jämme yksin tänne
Sun tahdon kerran omaks omistaa
Kun tahdon kerran sylihin sulkea
Mun rakas omaa kultani
Ja kuinkas olit silloin onnellinen
Olin Kustaan Dolfin morsian
Kun Miilosjärven rantoja mä soudan
Ja Miilasjärvi kätkee minna
Et tiedä kuinka sydäntäni paltaa
Et tiedä kuinka rakastan
Ja aina muistan tumman pruunin tukkas
Ja aina muistan silmät siniset
Miks et ollut köyhän korven tyttö
Voi miks et asu hovin loistossa
Miksi rakastanut ruhtinaani
Miks et rakastanut köyhää vaan.

Österbottens zigenare VII 97

En itke, enkä sure
Enkä valittanut vaivoani
Vaan useasti sydämmeni itke
Nauru-suulla puhelin

Kas voi kuin kukka kedolla
Isän äitini rinnalla
Kun tulen minä isommaksi
Maailma mua koitteli

Ei ole mulla maata, eikä majaa
Mihä päin mina kallistan
Ei ole mulla turvan tuojaa
Eikä neuvon antajaa

Pääsepä lintu pieni
Pesäänsä rukkamaan
Vaan minunpa viepi tieni
Noille maille kaukaisill'.

Voi jos minä oisin tiennyt
Että raskaan mieleni saan
Niin en olisi tänne tullut
Eikä käynyt liki maill'.

Kävelin mä maata ja maailmaa
Maailman rantoja
Eikä viisammaks ole tullut
Vaikka paljo olen kulkenut.

Första gången upptecknad af Gustaf Adolfs sockens zigenare Hedman, senare i Saarijärvi Lindeman och slutligen i Alajärvi Lindeman

VII 97

Ah kuinka sydämmeni on täynnä surua
Ja koko elämäni kalpeuunta kaikavaa
En löydä lohdotusta, minä raukka maailmasta
En muält'en huojennusta vapauunta vaivoistan
Ja ne surut murheet vaivat
Ne täällä aina on
Ne pettivät minun toivat
Minä olen turvaton
Oi hellä äiti miksi
Sä jätit yksin mun
Maailman hyljätyksi
Surevgan raukka jään
Kuin hautas puolen katson
Ja synkkä lepasi
niin silmistäni sillain
kyynelkin vierehtää
Tää elo maailmassa
on synkka vajelus
Vaan haudan kammioissa
Loppupi huokaus.

Ah kuinka sydämmeni
On täynnä suruaa
Ja koko elämäni
Halpevuuta kaihavaa.

En löydä lohdotusta,
Minä raukka maailmasta
En kuolt'en huojennusta
Vapavuuta vaivoistaan!

Ja ne surut murheet vaivat
Ne täällä aina on
Ne pettivät minun toivot
Minä olen turvaton.

Oi hellä äiti miksi
Sä jätit yksin mun
Maailman hyljätyksi
Suremaan raukka jään.

Kun hautas puolen katson
Ja synkkä leposi
Niin silmistäni silloin
Kyynelkin vierehtää.

Tää elo maailmassa
On synkkä vajelus
Vaan haudan kammijoissa
Loppuupi huokavus.

Sordavala Zigenare
upptecknad efter Herman Hagert
å Liimatta VII 99

Harmissa ajon laulella
Kun suruani en voi salata
Kun ystäväni minut hyljäsi
Ja mielestänsä pois mun unhotti.

Hän viekkahast vaan leikki kansani
Vaan leikki loppui ja muuttui murheeksi
Hän valloitti mun nuoren sydämmen
Josta sain tään surun ijäisen.

Hän kättä antoi mulle pilkalla
Ja piti vaan minun iltahuvinaan
Ja vihdoin saattoi surun paulahan
Josta ajen hällen laulamaan.

Ei ole mulla paljon tavaraa
Sen tähden et sä mua rakasta(a)
Se hajovaa kuin tuhka tuulehen
Ei ole enään mulla ystävää.

Eikö oma tuntos' sulle kuiskuta
Ja mieles' joskus aina muistuta
Et pahastihan sen nyt kyllä teit
Totta luoja sinua rankaisee.

Nyt laskin kynän alas pöydälle
Ja itse ajon lähteä levolle
Kun käteni mun alkaa vapista(a)
En jaksa enään sulle kirjoittaa

Ja pitkä tie on mulla edessä
Jonne ajon lähteä matkalle
Vaan toivon viel' jos satun kulkemaan
Niin että sulta tervehdyksen saan.

Nyt hyvästi mä jätän
mun armahaiseni
sull' kiitos joka kerran
kuin rinnoil' lepäsit
oi kiitos ystävällisesti
sanostasi vaan
ne ovat minun mielessään
niit' en voi unhottaa.

Ei mikä oo niin vaikeaa
Kun sydän sorretaan
sen olen saanut kokea
nuoruuden iässä
kuin olen vieroitettuna
mun ystävistäni
ja lupaukset kaikki
unhoitti peräti.

Mä olen nuori poika
ja siksi hyljätty
ja kaikki surut murheet
on mulla jätetty
ne ystäväni valat
jotka nyt raukkia
niin tuhansia kertaa
saa vielä katoaa.

Mä mielistyin nyt neitoon
nuoreen ja ihanaan
vaan petos sydämmessä
se hällä riehui vaan
nyt on solmu avattu
ja ystävän' on pois
oi kuinka tyynen mielen
mun rintaan' sada vois.

Sordavala Zigenarne
upptecknade efter Herman Hagert
på Liimatta VII 99

Nuoret pojat, ne pieksemä-laanilla
hypitteli hevostansa
ai kuin on helppo ajella
sillä juoksialla varsalla.

Pojalla on se juoksia hevonen
vaik'ei sitä kuuvella
eihän se pojan Humma tansi
ennenkuin markkinapaikassa.

Ostankos minä kolikkija
vain ostanko minä olutta
eihän ne pojat oluesta juovu
vaan pitäsi olla parempaa.

Herra vääpelin hevonen se seisoo
laanin pystyajassa
Vääpeli itte kammarissa
Olutkorin ääressä.

Eihän meitä poikia polota
vaikka näkyy Vaasalinna
kun herrat ne vaatii maksamaan
vainajan veren hinnan.

Kolme on mammalla poikia
kuin juhannuksen kukkia
kaks oli poikia kotona
vaan kolmannen peri peri hukkaaja.

Mamma se tuuvitti kolmea poikaa
turvan tulevan luulia
vaan viidentoista vankana
hän linnasta laulun kuuli.

Kun minä katuja ajelin
niin kivet ne ylös hyppivät
komiasti, komiasti hotelin pihaan
ei sinne markalla kykene.

Čurjake nak hin dukateta charzpe
dola sakkajek na stessuna
kon na passela terni čavena
aven mansa apo drom.

Sordavala Zigenare upptecknad å Linnatta
efter Herman Hagert VII 99

Poika kun varsansa valjasti
niin räämistä tarttui hän kiini
senkös tautta ne Karjalan likat
itsestään ovat niin viinit

Sitä olen aina ajatellut
jos komean semmin saisin
niin en sitä yhdellä vuodella
toiselle vaihettaisi.

Eimikään hevonen niin komeasti juokse.
kuin nuoren pojan silkkimusta
joka on tehnyt Karjalan likoille
kerrankin palvelusta.

Ja jos en minä saa sitä toivottua semmia
niin juon minä itteni päihin
sitten kun mennään ravintolan pihaan
niin lakki on kallallansa.

Oliko se herrojen hevonen
jolla raitilla ajoin minä yöllä
kun hopeasta suitset ja pislaivaljaat
ne olivat sen varsan vyöllä.

Ja Amerikan hotelliss' kun skoolattiin
niin lasit sieläkin kilahteli
kun lyykyripullot ja sampani maljat
ne hyllyllä välähteli.

Ja tuosta me ennen sisälle mentiin
ja tuosta me mennään nytkin
ja jos ei meitiä sisälle lasketa
niin reekelit lyyvään me rikki.

Ja sellaiset ilot kuin eilen illalla
oli sieveni kamarissa
ei niitä oo ollut kuin kerran vuoteen
tuoll' Heinolan ranterissa.

Sordava zigenaren upptecknade å
Liinasta efter Thomas Hagert VII 89

Kaj o tšikke
Kaj o lon
Lulu kamli bori
Tšaha kajo
Kapre Andis
Lulu kamli bori
Ai me nacklo
Nango çero
Katta tu jalles praluri
Katta lancto drom pesnuri
Ah tu kamlo pral ari veckç
Me ana tukke haben ari veckç

Bi mallen pcallo
tšaveñge tšajen
kamme dile folkine
dova hin greckos
dova hin greckos
ka tšerna tšajeñgi tšavinge

Kola tšaj lavas nikke
Kola tšaj lavas nikke
te velas puride denna volla
Çleña ari çlitta djatta to drom

Ka dikkena tšaves deli falta
matšer lessa so kamleka
bi bikaven nikki
laitaven tšere
kamme dile folkine
Tšaveski kalo
bruna pkouva
dala lokano tšajenni
Pkuñvale pikke
rat vale vodri
dikkena tšave
tšajeñi kal
So pkanneno tšaja
tšaveñe čero
tumare kuččite pkarrensa
so ilakodjinta
duk vale tija
dikkena tšave
tšajeñe kal

Hunna tut lisa tut
Raukani tšaski tšaj
Lena pale tut kana pale tut
Raukani tšaski tšaj
Raukano tšau
Haddela stadi
Raukano tšaj
Haddela pikke
Hana tut, lenas tut
Raukane tšaske tšaj
Bina lena vaikka çel
Meriba te föddwell
Mena mukke tut
Djatte pale gnal
Raukani tšaj
Tšuvela palal
Ka kinnula
[illegible]

Le tšukni tussa ta mudrubi

Tenkaven o jega
miena vena frenda
man te merra aka beric
mut panna me djiva
panna min lyja kunjula
are Wiburgako foros
tu me dile dakke bujderja
Vikavena man
Aulos mannos
voj sa raja rikoks
dena dala folkiman
nana me tši sili
nana me tši jelpi
tenkavena romansel
man te merra aka beric
panna me djiva
ai sa raja rikoks
ai sa kåši puole

lovavena kale dakke bujderja
bi su mostuvena
tume tšorre dakke bujdoja mange

Ai ka som kokaro
nana ma tšis sili, tši jelpi bidenlesta
djaha meñj nikki
katta kala hištigo folki
dalaha vièka
ei dalaha dalenana tši sili

tšere sau kaitime
Katta dala frenda paikina
Nalaka roliba, nalaka frediba
Ara dala frenda paiki.

Tšuven tumare louvo ta tu sonake
ǎbe ḍeluna tafflako ondos
Butte vegula matte tšaveske lau
de supa tšerki
fedde rikina tu men
ta kuletavela men
matte tšaveske grej

Mukken nikki
bichaven tšeri
tšori tšaveske tšajen
chanibosta, lisibosta
merro tšau, tšakichal
nalaka frediba
kanana tšaveske tšajen dej
chanibosta, lisibosta
merro tšau, tšakichal
djaka meñj nikke

Aj ka sam chanime
aj ka sam lisime
ara kala frenda paiki
Djaka meñj nikki
katta dela frenda paiki
Nikki sam bichime
[illegible]

Ventaven, ventaven, beski kuti lija
kanalake, tšajenlake pale dajen
kanu kin o tšave,
kutti peñge pilo
gaju vaju, gaju vaju
gaju tšavalelles
tšave tradena, gudujensa, kamajensa,
gaju vaju, gaju vaju
gaju tšavalelles
kanu kin o tšave
kutti peñge pilo
gaju vaju, gaju vaju
gaju tšavalelles
tšaje pale dine palo buklos
o tšave pale dile vuodar pirro
to tšave pale tšukjensa
tšaju dine tšurjensa

gaju vaju, gaju vaju
gaju tšavalelles

Terni tšaj ava dari
manhin tšicko grej
me la maňe tut rankani tšaj
au nikke kaj me la tute brudisakke

Hisba pkerdi folki
Me gu pjava tšerki
Jegu louve ka

Me som rankani tšau ta friško
ka kamma nikke te tšaj.

~~Hisba pcerdi folki~~
~~Me gu pjava tšerki~~

~~Jegu kouve ka~~.

Djatta gnalo raukani hovi te tšaj kultalę
kyllá tšavo pa̱lal vela ta̱laka hinnula

Hirvensalmeke tšave pale
Kammeste lenu manusi
Ona dijum lenge tšatši Tuttalo kamlo valusni
Sasma vago flekkingi fransengi kursta
Djejumare krouva pijum appre
Tuttalo kamlo valusni
Huitin kankaalla pelattiin
Pelit lyötiin rikki vaan
Tšaju parka itki vaan
Tšavna selkää sutkettiin
Tytöt sitte itki vaan
Tuttalo kamlo valusni

Hirvensalmen pojat vaan
Tahtoivat ottaa minua vaan
Enpä huolinut heistä ensinkään
Tuttalo minun ystävä
Oli minull' ennen kirjava fransinen lakana
Menin kapakkaan join ylös
Tuttalo minun ystävä

Nyt hyvästi mä jätän
mun armahaiseni
sull' kiitos joka kerran

Ja uni silmän sulkee
Väsyimissä vaivuttaa
Minun mieleni tulee
Sinun kuvas loistossa
Minä istun ikävissään
Kolkossa kopissa
Minun muisto mieleheni
Minun rakkaat vanhemmat
Ei raudat paljo paina
Sen surun rinnalla
Vaan kuollon mullen tuottaa
Noissa linnan muurissa
Kas voi kuin kedon kukkainen
Isään äidin helmalla
Vaan tulen minä vanhemmaksi
Ja jään vanhemmiltani pois
Älä sure ystäväni
Näin kurja perähän
Älä ittiäsi rasittaa
Minunka täktini
Paljon olen minä maalimata kulkenut
Maalimata rantoja, maaliman matkoja
Enkä viisammaks ole tullut
Vaikka paljon olen kulkenut
En itke enkä sure
Enkä valittanut vaivojani
Vaikka sydämmeni usasti itkee
Niin yhtä kaikki mulla naurailee
Rakkaat omaiseni, minä kirjat kirjoitan
Vain suurens sydammeni
Sanoilla teille ilmoitan
Voi jos minä oisin tienyt
Elämäni orjunden
Niin hautaani oisin kattanut
(Näijen) viiteen syvyyteen
Lepäsi lintu pieni
Aina illata levallaan
Vain minun raukkaan viepi
Nuin kalderetten sisälle
Ees ole mulla muutaa
Kuin haudan lohdatus
Hautaani tuolla perolean
Maarini laupeus
Pois täytyykän minun lähteä

Osterbatinus och Savolaks zigenare

VII 97

Jättää tämän synnyin maan
Kuin isästäni äitistäni
Olen pois minä vieroitettu
Nuori minä olin vielä
Kun ensi vangittiin
Ja näin minun täytyy olla
Päivät vietän minä laululla.

Yksinän, yksinän, täytyy pois mun vientämään
Silmän täyttää kyynelkarvas
Loistas jäi mun maan armas
Kauaks' kaunis synnyinmaa, synnyinmaa, synnyinmaa
Synnyinmaa, synnyinmaa.
Konsa taas sun nähdä saan
Konsa kumpus mulle loistaa
Syliss' hellä huolen poistaa kaipavalta
Kyynelin, kyynelin, kyynelin, kyynelin, kyynelin
Vierahissa kuljeksin
Tääll' ei äitin kieli kaju kuuliltaan
Laulu raju pohjolaan, pohjolaan, pohjolaan, pohjolaan
Siell' on mun kauskaa vajeltaa
Siellä viennot laulut liikkuu
Kukkasilmukat ne kiikkuu
Päällä niitty loistavaan, pohjolaan, pohjolaan.

Savolaks zigenar Gustaf Adolfs socken Hedman VII 97

Huoneissani ajon laulella
kun suruani en voi salata
kun ystäväni minut hyljäsi
ja mielestänsä pois mun unhoitti
Hän viekkahast vaan leikki kanssani
Vaan leikki loppui ja muuttui murheeksi
Hän voitti mun nuoren sydämmen
Josta sain tään surun ijäisen
Hän kättä antoi mulla pilkalla
Ja piti vaan minun iltakuvinaan
Ja vihdoin saattoi surun paulahan
Josta {rupen ajen} hällen laulamaan
Ei ole multa paljon tavaraa
sen tähden että mua rakastaa
se hajovaa kuin tuhka tuuleben
ei ole enään mulla ystävää
Eikö oma tuntos sulle kuiskuta
ja mieles joskus aina muistuta
et rakastikaan sen nyt kyllä teis
totta luoja sinua rankaisee
Nyt laskin kynän alas pöydälle
ja itse ajon lehtea levalle
kun käteni mun alkaa vapistaa
en jaksaa enää sulle kirjoittaa
Ja pitkä tie on mulla edessä
jonne ajon lähteä matkalle
vaan toivon viel jos satun kulkemaan
niin että sulta tervehdyksen saan.

Älä mää pois minä jään yksin tänne
Sun tahdon kerran omaks omistaa, syliini sulkea
Voi oma armas rakas kultani
Voi kuin olit silloin onnellinen
Kuin olit Kustaa Tolffin morsian
Ja aina muistan tumman ruumin tukan ja silmät siniset
Voi miks et ollut köyhän Korven tyttö
Miks et asu hovin loistossa
Miks et rakastanut köyhää vaan (raktina)
Et tiedä kuinka sydäntäni poltaa kuinka rakastaa
Millos järven rantaja mä souan ja kätken minna.

Savolaks Zigmar Hedman

VII 97

Älä lähde pois

Sil' jäin minä tänne yksin
viel' kerran tahdon sinut omistaa
viel kerran kerran sylihini suljen
voi mun armas rakas kultani
Ei kukaan tiedä kuinka sydäntäni sortaa
Ei kukaan tiedä kuinka rakastan
Kuin aina muistan tumman poikasen tukkas
Niin aina muistan silmät siniset
Oi kuinka olin onnellinen silloin
Kuin olin morsian Gustaf Adolfin
Minä Mälarijärven rantoja vaan soutsin
Oi Mälarjärvi kätken minä nyt.
Oi miks'en kasvanut minä köyhäs torpan tyttö
Miks loistossa minä kasvoin yksi vaan
Oi miksi rakastuin mä ruhtinaihin
Oi miks'en rakastunut köyhään vaan
Sä olet mun se neito ihanainen
Ei kukaan meitä toisistamme saa
Ei kukaan sinut kuin kuollokalvovainen
joka kaik' voi toisest' eroittaa
Ja vielä vielä tuolla Tuonelassa
Koska kaikki enkeliks muuttavat
Ja vielä vielä kanssan tuolla puolen
Sua ikuisesti rakastella saan
Hyvästi jää nyt ehkä viime kerran
Mä kerran kättäsi nyt puristan
Ja jätän kaltaan taivaan armas kerran
Se kukkun vaan tääl' aina johtakoon
Ja tuttavuus se on niin kovin lyhyt
Ja sekin perin loppunut jo on
Se kesti hetken ja se jälleen katosi
Eikä se koskaan enään tulla voi